

Zinātnes Vēstnesis

Latvijas Zinātnieku savienības, Latvijas Zinātnes padomes un Latvijas Zinātņu akadēmijas laikraksts

7 (131)

1997. gada 14. aprīlis

Latvijas Zinātņu akadēmija paziņo,

ka saskaņā ar LZA Statūliem

1997. gada novembrī notiks jaunu
Latvijas Zinātņu akadēmijas īsteno, goda,
ārzemju un korespondētāloceļu vēlēšanas.

Zinātņu akadēmija ir pieņemusi lēmumu, ka 1997. ga-
da vēlēšanās būs šādas vakances:

8 ĪSTENO LOCEKLĀ:

Fizikas un tehnisko zinātņu nodajā — 3
Ķīmijas un bioloģijas zinātņu nodajā — 2
Humanitāro un sociālo zinātņu nodajā — 3,

3 GODA LOCEKLĀ,

6 ĀRZEMJU LOCEKLĀ,

19 KORESPONDĒTĀLOCEKLĀ.

Saskaņā ar LZA Statūliem, vēlot īstenos, goda un ārzemju loceklus, kandidātu konkursus ir kopīgs, bez priekšrocībām kādai specialitātei. Saskaņā ar LZA pilnsapulces 1997. g. 21. februāra lēmumu īsteno loceļu vakanču kvotas noteiktas konkrēti katrai LZA zinātņu nodajai, bet nenosakot specialitāti.

LZA korespondētāloceļu vakances 1997. gadā tiek izsludinātas, pamatojoties uz LZA Statūtu 3.2.4. punktu, kurā teikts, ka korespondētāloceļus ievēl uz 3 ga- diem. Zinātnieku par korespondētāloceļu atkārtoti var ievēlēt vēl vienu reizi.

1997. gadā beidzas pilnvaru termiņš 25 LZA kores-
pondētāloceļiem, konkursus tiek izsludināts uz 19 no
25 atbrīvojamām vakančēm.

Vēlot jaunus korespondētāloceļus, konkursus noteik
izsludināto specialitāšu ietvaros.

Izskatījusi visus saņemtos priekšlikumus, akadēmija
izsludina KORESPONDĒTĀLOCEKLĀ VAKANCES ŠĀDĀS
specialitātēs:

FIZIKAS UN TEHNISKĀS ZINĀTNES:

fizika — 1
mehānika — 1
enerģētika — 1
mašīnbūve — 1
mašīnbūve — 1

KĪMIJAS UN BIOLOGIJAS ZINĀTNES:

ķīmija	— 1
medicīna	— 3
videszinātnes	— 1
bioloģija	— 1
lauksaimniecība	— 2

HUMANITĀRĀS UN SOCIĀLĀS ZINĀTNES:

valodniecība	— 2
literatūrzinātne	— 1
arheoloģija	— 1
ekonomika	— 1
demogrāfija	— 1
filozofija un socioloģija	— 1

Tiesības izvirzīt Latvijas Zinātņu akadēmijas loceļu kandidātus ir Latvijas zinātniskajām iestādēm, universitātēm un akadēmijām, zinātnieku organizācijām, LZA loceklēm, turklāt LZA loceklis var izvirzīt arī pats sevi. Ja kandidātus izvirza iestādes vai organizācijas, lēmumu jāpieņem Senāta vai Padomes sēdē, aizklāti balsojot, ar balsu vienkāršu vairākumu.

Piesakot kandidātus, jāēsneledz šādi dokumenti:

- pieteikums: Latvijas ZA loceļja parakstīta vēstule vai Padomes (Senāta) lēmums ar aizklātās balso-
šanas rezultātiem,
- autora apstiprināts zinātnisko darbu saraksts,
- pieteicēja apstiprināta kandidāta zinātniskā bio-
grāfija (Curriculum vitae),
ne vairāk par 1 lpp., norādot dzimšanas gadu un
datumu, pašreizējās darba vietas un mājas adresi,
tālrūnu, faksa un E pasaž numuru.

Dokumenti iēsniedzami Latvijas Zinātņu akadēmijas prezidijs Jauno loceļu vēlēšanu ekspertru komisijai Rīgā, Akadēmijas laukumā 1, 2. st., 231. istabā līdz 1997. gada 15. jūnijam.

Uzzīnas LZA prezidijs sekretariātā Akadēmijas laukumā 1, Rīga, LV 1524, tel. 7223931, fakss 7228784,
[3717]821153, E-pasts: viz a.c.lza.lv

Latvijas Zinātņu akadēmijas
akadēmīķis sekretārs
A. SILIŅŠ

Latvijas Zinātņu akadēmijas izbraukuma sēde Jaunjelgavā

Trešdien, 1997. gada 16. aprīlī Jaunjelgavā notiek
Latvijas Zinātņu akadēmijas izbraukuma sēde.

Plkst. 11.00

* Viesus sveic Aizkraukles rajona padome, Jaunjel-
gavas pilsētas dome, Jaunjelgavas vidusskola

* Latvijas Zinātņu akadēmijas prezidenta

TĀLA MILLERA uzruna

* Latvijas Lauksaimniecības un mežu zinātņu aka-
dēmijas prezidenta VOLDEMĀRA STRĪKA uzruna

* Kādēj šodien runājam par Sēliju!

Latvijas Zinātņu akadēmijas viceprezidents

JĀNIS STRĀDIŅŠ

* Jaunjelgavai — 350

Novadpētniece ILGA BRUNINIECE

* Atceroties Jaunjelgavu

Latvijas Republikas Saeimas deputāte

RUTA MARJAŠA

Stendu referātu izstāde

* Piedalās:

ZITA LAZDĀNE, IEVA PINKĀNE, IEVA STIVRIŅA,
ARTA AUERMANE, ŽANETE GRĀVLEJA,
ZANDA RUDZĪTE, LAILA BANKOVSKA

* Diskusiju par administratīvi teritoriālās reformas
projektu un Sēlijas reģionālo identitāti

Plkst. 15.00

* Sēlijas pētījumi Lefonikas programmas ietvaros

SAULVEDIS CIMERMANIS

* Ieskatoties Sēlijas ētnogrāfijas pētījumos

LILITA VANAGA

* Sēlijas pētījumi Austrālijā

GUNTARS SAIWA

* Akadēmīķis Pēteris Nomals — zinātnieks un zi-
nātnes organizators

RŪTA SKUDRA, SIGIZMUNDSS TIMŠĀNS

* Sēlijas bīskopības vēsture un profesora Pētera

Rizgas darbība — atziņu avots mūsdienām

MIERVALDIS VAIVARS

* Latvijas Universitātes un Latvijas Lauksaimniecības

akadēmijas profesors Vilis Skārds

KĀRLIS SIĻKE

* Pirmās mežsargu biedrības dibināšana Latvijā

[Jaunjelgavā]

ANTONS VASIĻEVSKIS

* Sēļu zemes piederīgais — komponists Pēteris Ba-

risonis

REGĪNA PAUKŠTE

* Ko Sēlijas novadpētniekiem var dot Latvijas Na-

cionalās bibliotēkas Letonikas nodaļa

MĀRA IZVESTNIJA

* Sēlijas Asociācijas ieceres līdz 2000. gadam

SIGIZMUNDSS TIMŠĀNS

Akadēmīķis, profesors

EDGARS SILIŅŠ,

fiziķis

Dz. 1927. g. 21. martā Līgačnē. Beidzis LU (1961),
fiz.-mat. zin. kand. (1965), fiz.-mat. zin. dokt. (1979).
Dr. habil. fiz. (1992), profesors (1985). LZA kor. loc.
(1990), Tsf. loc. (1992). LZA Keldīša prēmijas laureāts
(1984). LZA Senāta loceklis un Bibliotēku padomes
priekšsēdētājs. Fizikālās enerģētikas institūta laborato-
rijas vadītājs (no 1967).

Pētnieciskais darbs organisko cietvienlu fizikā un kī-
miskajā fizikā: elektronu vadāmības stāvokļu un lokālo
sakeršanas centru enerģētiskās struktūras pētījumi orga-
nikos molekulāros kristālos un molekulārās sistēmās
(t. sk. Lengmīra-Blodžīta multīslāņos); lādiņa nesēju
fotoģenerācijas, atdalīšanās, pārneses un sakeršanas
mehānismu eksperimentālie un datorā simulētie pētī-
jumi molekulārās sistēmās. Jaunu daudzfunkcionālu
modernās fotoniķas, nano-elektronikas un optronikas
tehnoloģijām pieliefojamu materiālu meklējumi un izpēte.

LU profesors, lasa speckursu magistrantiem «Orga-
niko materiālu fizika», izstrādājis mācību programmu
magistrīem «Jaunu organiku materiālu fizika un kī-
mija». Darba vadītājs 10 aizstāvētām doktoru disertā-
cijām.

Vada LZP un ISF LJN grantus un divpusējus zinātnis-
kās sadarbības projektus ar Franciju (1997—2001), pa-
redzēts Francijas Nacionālā pētījumu centra finansē-
jums), Japānu (1996—2002, finansē Japanese Society
for Promotion of Science) u. c.

LZP eksperts, redkolēģijas loceklis «Molecular Ma-
terials», eksperts-recenzents «Chemical Physics» un
«Journal of Physical Chemistry», Amerikas fizikas bied-
rības biedrs, Baltijas Asamblejas Balvu nacionālās un
starptautiskās žūrijas komitejas priekšsēdētājs, promoci-
jas padomju loceklis LU CFI un Daugavpils PU.

Viesprofessors Japānā (1979, 1985, 1988, 1989, 1991,
1996), Ķīnā (1988), ASV (1988, 1992), Anglijā (1978),
Vācijā (1980, 1983), Francijā (1993—94), Zviedrijā
(1991).

Publicētas 5 monogrāfijas organisko cietvienlu fizikā
(2 — angļu, 3 — krievu valodā) un ap 200 zin. rakstu,
t. sk. pēdējos trīs gados — 21. Citešanas indekss visā
zinātniskās darbības laikā — 605.

LZA Lielās medaļas —

Edgaram SILIŅAM

un Vairai VĪKEI-
FREIBERGAI

LATVIJAS ZINĀTŅU AKADEMIJAS
SENĀTS

Rīgā

1997. gada 25. martā

Pamatoties uz Latvijas Zinātņu akadēmijas nolikumu par Latvijas Zinātņu akadēmijas augstāko apbalvojumu «Latvijas Zinātņu akadēmijas Lielo medaļu», 1997. gadā piešķirt Latvijas Zinātņu akadēmijas Lielo medaļu Latvijas zinātniekam

Dr. habil. fiz. EDGARAM SILIŅAM

par jauna zinātniskā virziena un skolas izveidošanu
organiskajā cietvienlu fizikā un būtisku
ieguldījumu Latvijas zinātnes organizatoriskajā
darbībā.

Pamatoties uz Latvijas Zinātņu akadēmijas nolikumu par Latvijas Zinātņu akadēmijas augstāko apbalvojumu «Latvijas Zinātņu akadēmijas Lielo medaļu», 1997. gadā piešķirt Latvijas Zinātņu akadēmijas Lielo medaļu ārzemju zinātnieci

Dr. habil. filol. VAIRAI VĪKEI-FREIBERGAI
par pētījumiem latviešu folkloristikā un psiholo-
ģijā un pasaules sabiedrības iepazīstinā-
šanā ar latviešu folkloras bagātībām.

LZA ārzemju locekle,

profesore

VAIRA VĪKE-

FREIBERGA ,

psiholoģe, literatūrzinātniece

Dz. 1937. g. 1. decembrī Rīgā. Kopā ar ģimeni
1945. g. devusies bēgļu gaitās uz Vāciju, 1954. g.
pārcēlūsies uz Kanādu.

Beigusi Toronto Universitāti ar bakalaura (1958) un
magistra (1960) grādu psiholoģijā. Dr. filoz. (1965), Dr.
habil. filol. (1992), profesore (1979), LZA ārzemju loc.
(1990), Kanādas ZA loc. (1990).

Galvenie pētījumi virzieni: prāta psiholoģija, psiholo-
giskistika, psihofarnakoliloģija, folkloristika, literatūra.

Lekture Makgila un Konkordijas universitātēs Mon-
reālā (1964—1965), Monreālās universitātēs palīgpro-
fesore (1965), ārkārīas prof. (1972), profesore (1979).

Kanādas Zinātnes

KAM VAJADZĪGA ŠĀDA KOMISIJA?

Lasām LZA Gadagrāmatu, salīdzinām Akadēmijas darbinieku skaitu ar iepriekšējā gada skaitījumiem. Ar skumjām konstatējam, ka gada laikā atkal Akadēmija zaudējusi 94 darbiniekus. Taču, jo vairāk sarūk pētniecības darbi, jo plašāk un niknāk ap zinātni vērpijas birokrātu rīnķa dancis. Ar izbrīnu lasām Ministru kabineta 11. februāra lēmumu Nr. 68 «PAR ZINĀTNES REFORMU UN ATTĪSTĪBAS STRATEĢIJAS KOMISIJAS IZVEIDOŠANU». Mums taču ir jau demokrātiski ievēlēta Latvijas Zinātnes padome, kura ieguvusi autoritāti zinātnieku aprindās un parādījusi, ka spēj apmierinoši kārtot zinātnes organizatoriskās problēmas.

Jauņajai komisijai noteikti divi uzdevumi: pirmkārt, izstrādāt zinātnes reformu un attīstības stratēģiju. Jājaujā: kad mēs beidzot saprātīsim, ka zinātniskā pētniecība ir radošs darbs, tāpat kā māksla un literatūra. Panākumus šajā darbā noteic zinātnieka personība. Dažādi reformatori un stratēgi spēj stipri kaitēt šādas personības darbā, bet dilektantisku rīcību padarīt rezultatīvu tie nespēj. Ja valsts vara atzīst, ka Latvijā zinātnē vajadzīga, tad jālauj tai attīstīties brīvi, pēc iespējas noņemot dažādus birokrātiskus spaidus un

ierobežojumus, nevis ieviešot jaunus reformatorus un strateģus. Ja līdzīga komisija tiktu nodibināta glezniecības vai literatūras reformēšanai, tas izsauktu skāļus smieklus sableidībā, bet ar zinātni, šķiet, var rīkoties, kā vien iepatikas tiem, kam pieder vara.

Komisijas otrs uzdevums ir «pārraudzīt zinātnisko darbību». Brīvajā Latvijā pirms padomju okupācijas laukos darbojās lopu pārraugi, kuri rūpējās par ganāmpulkuri produktivitātes palielināšanu. Tagad nu mums būs arī zinātnes pārraugi. Vai viņi darbosies tikpat sekmiņi kā lopu pārraudzītāji? Jāsaubās, jo pēc nolikuma zinātni vērtēs tautsaimniecības, kultūras kā arī valsts pārvaldes institūciju pārstāvji. Jā, komisijas saistībā būs arī zinātnieki, bet tūlīj jājautā — kādas specifikācijas? Zinātnē mūsdienās tik ļoti sazarojusi un kļuvusi tā sarežģīta, ka atsevišķu pētniecības darbu novērtēt grūti pat daudzveidīgajām Zinātnes padomes ekspertu komisijām, bet te viena jaunā komisija vērtēs visu — sākot ar gēnu inženieriju un beidzot ar latviešu valodas gramatiku.

Kam tad vajadzīga «Zinātnes reformu un attīstības stratēģijas komisija»? Tā ir valdības un Saeimas vis-

pārējās politiskās stratēģijas izpaudums, politikas, kas vērsta uz demokrātisko pārvaldes formu aizvietošanu ar administratīvu komandēšanu. Šī kurga spilgtākās izpausmes — rajonu padomju likvidācija un pašvaldību rīcības ierobežošana, atņemot tām nepieciešamos naudas līdzekļus. Zinātnē tā parādās kā demokrātiski ievēlētās Latvijas Zinātnes padomes nosūtīšana sānis un aizvietošana ar administratīvu vadītu komisiju, kurai uzdevumi ir tie paši, kas Zinātnes padomei, bet tiesības visaugstākās: pārtraukt tās vai citas pētījumu programmas finansēšanu. Tādējādi virs nabaga zinātnieka galas tiek pakāps Damokla zobens.

Komisijas darba rezultāti būs, labākajā gadījumā, nevienam nevajadzīgu papīru kaudzes, sliktākajā — vēl saglabājušos Latvijas zinātnes paliekus likvidācija.

Prof. Dr. habil. biol.

P. OZOLIŅŠ

REDAKCIJAS PIEZĪME

Pēc mūsu rīcībā esošām zinātnes reformu un attīstības stratēģijas komisijas veidošana iepriekšminētajā sastāvā nenotiks.

LZA PREZIDIJS – TAIVĀNĀ

Taivānas Nacionālās zinātnes padomes uzaicināta, visa mūsu Zinātnu akadēmijas vadība — prezidents, viceprezidenti, akadēmīki, sekretārs, kā arī Latvijas Zinātnes padomes starptautiskās komisijas vadītājs I. Knēts no 16. līdz 22. martam uzturējis Taivānā un pat paspēja tur noturēt LZA Prezidijs sēdi. Par braucieni un redzēto LZA Senātā pastāstīja T. Millers, aktīvi piepalīdzot pārējim.

Mūsu akadēmijas delegācijai bija iespējams apmeklēt gan Nacionālo zinātnes padomi, gan Ķīnas Zinātnu akadēmiju (Academia Sinica), gan trīs universitātes — vienu Taibejā, divas ārpus tās, pētniecības institūtus, modernu sinhrontronu, kas uzbrūvēts, lai pieprasītu tos ķīniešu zinātniekus, kas strādā ārvalstīs, Zinātnes industrijas parku, Informācijas zinātnu un tehnoloģijas izstāžu centru, Industriālās tehnoloģijas pētniecības institūtu — kopā vairāk nekā 10 lielas zinātniskas organizācijas, kurās notika sarunas par iespējamo sadarbību.

Te nu būtu vērts atgādināt, par kādu zinātnes lielvalsti ir runa un kā tā no sava patēšām lielā nacionālā kopprodukta spēj (un grib) zinātnei atvēlēt 1,8% gadā (1 miljardu ASV dolāru Nacionālā Zinātnes padome un Ekonomikas ministrija, bez tam otrik rūpniecība) ar perspektīvu 2001. gadā sasnieg 2,2%. Atgādināsim, ka Latvijā šie skaiti ir 0,35% un 13 miljoni ASV dolāru, tātad aptuveni 1000 reižu mazāk. Turpinot salīdzināšanu, varam pateikt, ka Taivānas platība ir 36 000 km² (Latvijas apt. 65 000 km²) no kuras 2/3 aizņem kalni, iedzīvotāju skaits — 15,2 milj. (Latvijā 2,5 milj.). Nelielā sala ir kā dadzis lielās Ķīnas acīs aiz nedaudz vairāk nekā 100 km platā jūras šauruma. 1949. gadā, kad tika proklamēta komunistiskā Ķīnas Tautas republika, liela inteliģences daja līdz ar 1928. gadā dibināto Academia Sinica bēga uz Taivānas salu, kur patvērumu atrada tie, kas neatzina komunistisko režīmu. Kopš tā laika ir divas Ķīnas — Ķīnas Tautas republika un Ķīnas Republika Taivānā. «Jērāna enciklopēdija», līdzīgi citiem padomiskiem izdevumiem, to spīgī dēvēja par KTR Taivānas provinci, «kas polit., ekon. un etn. zīņā ir neatņemama KTR sastāvdaļa». Nezin, kā ir ar to «polit.» (ka draudzēšanās ar Taivānu valstiskā līmenī nav vēlama, pie-

rādīja mūsu neatkarīgās valsts pavisam neilgā pie-redze, kad tika pārtrauktas diplomātiskās attiecības ar Taivānu un no Latvijas dabūja aizbraukt ļoti patīkamais, vienmēr laipni smaidošais Taivānas sūnīs ar savu kundzi, kurus neiztrūkstoši varēja sastapt visos kultūras pasākumos, vai tā būtu izstāde vai koncerts, bet «ekon.» ziņā Taivāna ir kļuvusi par Dienvidaustrāzijas «mazo tīgeri» ar vidējo ienākumu — 12,5 tūkstoši dolāri uz cilvēku).

Vēl 70. gadu beigās enciklopēdijas, nosaucot Taivānas dabas bagātības (akmeņogles, dabasgāze, nafta, zelts, mangāns, upju energoresursi u. c.), rakstīja par teksfilīrpniecību, apstrādājošo rūpniecību, mašīnbūvi. Ne vārda par elektroniku rūpniecību, kas ļāva mazajai Taivānai īstā laikā izvairīties pasaules attīstītāko valstu starpā. Šobrīd Taivāna ienem 3. vietu pasaule datortehnikas ražošanā. Ne mazā loma šajā izrāvienā ir valsts izglītības un zinātnes politikai.

Zinātni Taivānā finansē pa trīs ceļiem. Fundamentālie un teorētiskie pētījumi tiek veikti akadēmijas institūtos. To ir 22, jo šī akadēmija nekad nav bijusi personāla. (Starp citu, interesanti, kur līdz Latvijas neatkarības atjaunošanai būtu atradusies Latvijas Zinātnu akadēmija, ja Ulmaņa valdība to būtu paspējusi nodibināt līdz okupācijai 1940. gadā! Amerikā! Zviedrijā! Austrālijā!) No šīs zinātnes netiek prasīta tūlītēja praktiska pieliešana, tā lieku reizi pierādot, ka nekas nevar būt praktiskās par labu teoriju. Zinātnu akadēmiju ar tās institūtiem finansē gan Nacionālā zinātnes padome, gan prezidents personīgi (160 milj. ASV dolāru gadā). Universitāšu zinātni finansē Nacionālā zinātnes padome, sadalot līdzekļus bāzes finansējumam, modernās aparātūras iegādei un 50% — grantiem. Industriālos parkus finansē Ekonomikas ministrija un privātās firmas, tur savus līdzekļus iegulda arī tie Taivānas zinātnieki, kuri strādājuši ārzemēs, galvenokārt ASV, un atgriezušies ar lekrātu kapitālu. Rakstīgi, ka ik gadus taivānieši brauca mācīties uz ASV. Šobrīd veidojas mazliet citāda situācija. Ja gādā uz ASV mācīties doktorantūrā aizbrauc 800 taivānieši, tad no ASV gadā atgriežas jau 1200 zinātnieku, pie tam ne jau tukšā, tādējādī var nopelnītos līdzekļus ieguldīt pašmājās.

J. Stradiņš, tādējādī par saviem Taivānas iespādiem, īpaši gribējās piešķirt vārdu —

J. Ekmani iepriecinājis tas, ka augstskolās darbojas lieliskas mācību laboratorijas, kur var apgūt arī dažādas tehnoloģiskās zināšanas, nemaz neejot uz rūpniecību. Tehnoloģiskajos parkos visur tiek atzīta zinātnes primārā loma, bet tad zinātnieki arī strādā — sešas dienas nedēļā pa 18 stundām, praktiski bez atvainījuma.

Kā saka, nav labi skaitīt naudu otrā kabatā, it sevišķi bagātneka kabatā, bet vairāk par konkretājām sumām (ko mums, piemēram, tas dod, ja Taivānā viena institūta budžets ir lielāks par visas Latvijas zinātnes budžetu) runā tas, ka, Taivānas ekonomikai katru gadu pieauga par 6%, zinātnes finansējums pieauga par 10%. Taivānas zinātnes augsto prestižu nosaka zinātnieku patēšām augstais līmenis. Tā, piemēram, Taivānā strādā 3 Nobela prēmijas laureāti. Kaut arī no Academia Sinica 200 loceklēm, kā pastāstīja J. Stradiņš, tikai 50 mīt pašā Taivānā, pārējie galvenokārt ASV, tie visi ir ķīnieši un atbalsta zinātni savā ēfniskajā dzīmenē. Ja arī samērā maz zinātnieku strādā humanitārajās zinātnēs un biotehnoloģijā, valsts finansē arī šos virzienus, lai saglabātu intelektu.

Ko tad mūsu akadēmīki tārī praktiski atveda no Taiwānā? Sadarības līgumu ar Taivānas Nacionālo zinātnes padomi, kurš jāpiepilda ar konkretu saturu, jo pašlaik atspoguļo galvenokārt gaftabību un vēlmes. Ir atvests vesels kalns literatūras un sadalīts pa Zinātnu akadēmijas nodalām, kur ar to var iepazīties kafrs interesents. Praktiski kafrā mūsu zinātnes nozare ir afraids sadarības partneris Taivānā, pie tam ļoti augstā zinātniskā un tehnoloģiskā līmenis, tādējādī Latvijas zinātnieki tiek aicināti šīs iespējas izmantot. Sarunās pavēlēja arī ideja par Modernās zinātnes un daforfēhnoloģijas izstādes izveidošanu Rīgā jaunatnes apmācībām un populārzinātniskiem mērķiem, savukārt Taiwānai tā būtu laba iespēja reklamēt savu rūpniecību.

J. Stradiņam, stāstot par saviem Taivānas iespādiem, īpaši gribējās piešķirt vārdu —

ZAIGA KIPERE

SKRUNDAS RADIOLOKATORS – NOPIETNS PĒTĪJUMU OBJEKTS

Pēdējā laikā palielinājusies interese par vienu no daudzajiem starojuma veidiem — elektromagnētisko starojumu. It sevišķi par tā iedarbību uz cilvēka veselību. Šī starojuma veidojotā enerģētiskajā laukā mūsu plānētā burts peld, un tas aptver gan cietzemi, gan ūdenus, gan gaisu, caursfrāvo katru cilvēku.

Daudziem ar vārdu Skrunda asociējas militārais tornis un slimī cilvēki, kas dzīvo tā tuvumā. Jau sešdesmito gadu beigās Skrundā sāka darboties Krievijas armijas radiolokācijas stacija. Pēc šīs armijas aiziešanas 1994. gada 30. aprīlī tika noslēgta Latvijas un Krievijas starpvaldību vienošanās par Skrundas RLS tiesisko statusu un tā pagaidu funkcjonēšanu demonstrāciju periodā. Tapa atiecīgs līgums, un tā izpildi kontrolē apvienota Latvijas, Krievijas un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) komisija. Latvijas puses pilnvarotais šī līguma izpildē ir Ārlieku ministrijas NVS valstu nodajas vadītājs EGONS SKUJA. Viņa stāstījums:

— Līgumsležējās puses ir uzņēmušās noteiktas saistības. Latvijas puse nodrošina ārējo apsardzi, ūdens un elektroenerģijas piegādi objektam, nepieļauj fraudejumus radara darbībā. Noteikts, ka Skrundas RLS drīkst strādāt 599 militārie speciālisti, 199 cilvēku liels apkalpojošais personāls un iekšējā apsardzībā nodarbināti 89 cilvēki. Reāli skaiti ir mazāki, jo Krievijas puse samazina speciālistu skaitu objektā. Visas sarunas par līguma izpildi, t. sk. objekta demonšā, notiek starp Latviju un Krieviju ārlieku ministriju līmenī un Apvienotajā komisijā. Šo situāciju nedrīkstēt pārprast arī vietējo pašvaldību vadītāji un savus priekšlikumus un bažas tiem būtu jāzsaka vispārmā kārtām LR Valdībai un Ārlieku ministrijai. Krievijas puse Latvijai maksā zemes nomu 5 miljoni dolāru gadā. Līguma izpildes kontrolei tiek organizētas EDSO inspekcijas. Jau no 1995. gada tās notiek divas reizes gadā. Bez tam kafru mēnesi vienu reizi sanāk Latvijas, Krievijas un EDSO komisija. Stingrā starptautiskā kontrole garantē, lai nenotiktu šī objekta modernizēšana vai darbība Krievijai vēlamā režīmā. Līdz šim abas puses pilda līgumā paredzētās prasības.

Krievijas puses darbinieki dzīvo slēgtā bijušajā militārā pilsētā Rāņu pagasta Līdumniekos ar oficiālo nosaukumu Skrunda — 1. Tur ir 10 piecstāvu mājas, vidusskola, atlīdzīnas iekārtas, liela kaflumāja un

citi apkalpojošie objekti. Līdumnieki aizņem 39 ha lielu plātību, kurai jau ir uzradies Tāpšieks. Skrundas RLS jābeidz funkcionēt 1998. gada 31. augustā, un sākot ar 1. septembri Krievijas pusei jāsāk demontaža, kas jāpabeidz līdz 2000. gada 29. februārim. Tiks nojaukts pats radiolokators un visas tā tehniskās ēkas. Varētu tikt saglabātas administratīvās un dzīvojamās ēkas. Saskaņā ar Latvijas Augstākās Padomes 1991. gada 5. novembra lēmumu militārā pilsētīņa nonāks valsts Tāpšumā. Pēc tam LR Valdībai jāiemēj — nodot to pašvaldībai vai izmantot citādāk. Sabiedrībā var saklausīt baumas, ka līguma termiņš varētu būt pagarināts. Tās ir nepamatotas runas. Latvijas puses, arī Ārlieku ministrijas nostāja ir konsekventa — nekādas sarunas par termiņa pagarināšanu nav pieļaujamas.

Lai uzzinātu, kā veicas ar skrundenieku veselības apsekošanu, devos uz LU Bioloģijas fakultāti pie Botānikas un ekoloģijas katedras vadītāja bioloģijas doktora VALDA BALOŽA. Lūk, ko es uzzināju.

— Jau 1988. gadā mēs izveidojām speciālistu grupu, kurā ietilpa ap 50 cilvēku — fiziki, biologi, ģeologi un medici. Mērķis bija izpētīt Skrundas RLS iefekmi uz vidi un cilvēku. Tagad palikuši apmēram 20 medicīnas un bioloģijas speciālisti. Šī mūsu grupa un es kā tās vadītājs ar Valdības lēmumu saņēmām konkrētu uzdevumu un noteiktu naudas summu. Uzdevumu izpildījām, kaut arī gāja visai grūti. Grupā ietilpa dažādu profili ārsti — terapeiți, endokrinologi, neurologi, oftalmologi, imunologi un ģenētiķi. Praktiski iedzīvotāju apsekošanu veica ārsti galvenokārt no P. Stradiņa kliniskās slimīnīcas, laboratoriskos pētījumus — ārsti un biologi no citām iestādēm. Tika apsekoji 169 cilvēki, tajā skaitā 25 cilvēku kontrolgrupa. Katram no viņiem noteicām diagnozi, iefekti, ko darīt tālāk — ārstētīgi vai mierīgi dzīvot uz vietas. Konstatējām, ka šiem cilvēkiem ir novājināta imūnā sistēma un tādējādī ir augsta vispārējā saslimītība, mazās iefekti, rakstīgi redzes nervu bojājumi. Daži simptomi ir līdzīgi visās vecumā grupās: paaugstināts nogurums, biežas galvassāpes, reiboni, nervozitāte. Anamnēzē vien v

LATVIJAS ZINĀTNES PADOMĒ

Pielikums
LZP ZSKK 1997. gada 25. marta
lēmumam

LZP STARPTAUTISKO PASĀKUMU FINANSĒJUMS
1997. GADĀ
[3. pielikums]

Nr. p. k.	Organizācija	Projekta nosaukums, izpildītāji	Finansējums pieprasītais Ls	Finansējums piešķirtais Ls
1. Dalības maksa starptautiskās organizācijās				
1.	Latvijas Biokīmiķu biedrība	Biedra maksa Eiropas Biokīmiķu biedrību Federācijā. V. Baumanis	60	60
2.	Latvijas Universitāte	Biedra maksa Starptautiskajā Universitāšu Asociācijā. R. Kondratovičs	955	500
3.	Latvijas Universitāte	Biedra maksa Eiropas Universitāšu Asociācijā. R. Kondratovičs	988	500
4.	Valsts Pūres dārzkopības izmēģinājumu stacija	Biedra maksa Starptautiskajā Dārzkopības zinātnes biedrībā (ISHS). A. Bite	115	115
5.	LU Demogrāfijas centrs	Biedra maksa Starptautiskajā iedzīvošāju izpētes savienībā par 1996. gadu. P. Zvidriņš	4160 BF	70
6.	Valsts Dobeles dārzkopības selekcijas un izmēģinājumu stacija	Biedra maksa European Association for Research on Plant Breeding. E. Kaučmane	55 USD	35
7.	Valsts Dobeles dārzkopības selekcijas un izmēģinājumu stacija	Iestāšanās maksa un biedra maksa American Pomological Society. E. Kaučmane	60 USD	35
2. Starptautisku konferenču rīkošana				
1.	Latviešu valodas institūts	ANO viefvārdu standartizācijas ekspertru grupas Baltijas nodaļas 3. konference (22.—25.04.97., Rīga). O. Bušs	890	500
3. Piedalīšanās starptautiskās konferencēs				
1.	RTU ASTF Lietišķo datorsistēmu institūts	Starptautiskā konference «Modelling and Simulation of Systems» (28.—30.04.97., Čehija). P. Rusakovs	110 USD	65
2.	LU Mikrobioloģijas un biotehnoloģijas institūts	8. Eiropas biotehnoloģijas kongress (17.—21.08.97., Ungārija). Z. Kižlo	96	95
3.	Rīgas Tehniskā universitāte	Starptautiskā konference-skola «Solid State Physics: Fundamentals and Applications» (14.—22.06.97., Krima). A. Medvīds	300 USD	175
4.	Rīgas Tehniskā universitāte	2. Izraēlas konference par birstošu materiālu transporģēšanu un lietošanu (25.—28.05.97., Izraēla). I. Dreijers	310 USD	180
5.	Latvijas Kardioloģijas institūts	4. Starptautiskā preventīvās kardioloģijas konference (29.06.—03.07.97., Kanāda). A. Puķītis	400 USD	230
6.	Latvijas Kardioloģijas institūts	4. Starptautiskā preventīvās kardioloģijas konference (29.06.—03.07.97., Kanāda). V. Rudzīte	395 USD	230
7.	Latvijas Eksperimentālās un kliniskās medicīnas institūts	4. Starptautiskā preventīvās kardioloģijas konference (29.06.—03.07.97., Kanāda). K. Heidemanis	395 USD	230
8.	LU Botānikais dārzs	1. Eiropas botānisko dārzu konference (02.—05.04.97., Skotija). A. Orehovs	165	155
9.	Latvijas Medicīnas akadēmija	1. Eiropas citogenētiķu konference (22.—25.06.97., Grieķija). A. Krūmiņa	300 USD	175
10.	RTU Būvniecības un rekonstrukcijas institūts	5. Starptautiskā konference «Mūsdienīgi būvmateriāli, konstrukcijas un tehnoloģija» (21.—24.05.97., Lietuva). K. Rocēns	90 USD	55
11.	Rīgas Tehniskā universitāte	VIII Starptautiskā konference «Present-day problems of power engineering» (11.—13.06.97., Polija). T. Lopmane	300 USD	175
12.	LU Cietvieu fizikas institūts	Eiropas Keramikas biedrības konference ECERS-5 (22.—27.06.97., Francija). A. Šternbergs	4700 FF	480
13.	LU Valodu centrs	31. Starptautiskā IATEFL konference (02.—05.04.97., Anglija). H. Šulca	160	160
14.	Latvijas Organiskās sintēzes institūts	10. Eiropas organiskās ķīmijas simpozijs (22.—27.06.97., Šveice). G. Duburs	480 CHF	195
15.	Rīgas Tehniskā universitāte	Eiropas Keramiķu biedrības starptautiskā konference (22.—26.06.97., Francija). L. Timma	410	atteikt
16.	LU Mikrobioloģijas un biotehnoloģijas institūts	8. Eiropas biotehnoloģijas kongress (17.—21.08.97., Ungārija). R. Jonīna	96	95
17.	Baltijas Datu nams	Eiropas sociālo zinātnu asociācijas konference «Konflikts un kooperācija» (19.—23.03.97., Kipra). B. Zepa	200	atteikt
18.	Rīgas Tehniskā universitāte	16. Starptautiskā heterociklu ķīmijas kongress (10.—15.08.97., ASV). R. Valters	400 USD	235
19.	LU Latvijas vēstures institūts	Numismātu konference, veltīta Krievijas Valsts vēstures muzeja 125. jubilejai (21.—25.04.97., Maskava). T. Berga	200	atteikt
20.	Latvijas Organiskās sintēzes institūts	15. Amerikas peptīdu simpozijs (14.—19.06.97., ASV). A. Gojbrihs	1848 USD	atlikf izskatīšanu uz jūliju 240
21.	Latvijas Kardioloģijas institūts	Eiropas 8. Hipertensijas konference (13.—16.06.97., Itālija). D. Liepiņa	240	240
22.	LU Biomedicīnas pētījumu un studiju centrs	Konference «Conference on human tumor markers» (15.—19.06.97., Izraēla). O. Heisele	500 USD	290

Turpinājums 4. lpp.

LV KOKSNES ĶĪMIJAS INSTITŪTA – KOKSNES UN TĀS MATERIĀLU AIZSARDZĪBAS UN EMISIJAS TESTĒŠANAS LABORATORIJA

1997. gada 7. martā LV Koksnes ķīmijas institūtā oficiāli tika atklāta pirmā koksnes un tās materiālu testēšanas laboratorija, kam ir dubultā akreditācija — Latvijas Nacionālajā akreditācijas birojā (LATAK) un Vācijas Akreditācijas padomē (DAR). Laboratorija izveidota ar Latvijas LR Izglītības un zinātnes ministrijas un Vācijas Ekonomikas ministrijas finansiālu atbalstu un ir Vācijas valdības akceptētās TRANSFORM konsultāciju programmas sastāvdaļa. Viens no šīs programmas virzieniem ir «Konsultēšana un atbalsts Latvijas testēšanas un metroloģiskai infrastruktūrai». Programmas mērķis ir veicināt vidējo uzņēmumu attīstību Vidus- un Ausfrumeiropas valstīs.

Laboratorijas atklāšanā piedalījās projekta koordinātors Rolfs Lēmena kungs no KFW Ekonomisko konsultāciju koordinācijas centra Vācijas vēstniecībā, projekta realizēšanā ieinteresēto institūciju pārstāvji no LR Izglītības un zinātnes ministrijas, Ekonomikas ministrijas un Valsts Meža dienesta, kā arī daudzi kolēgi un iestās.

Ar laboratoriju varēja iepazīties arī kokapsrādes uzņēmumu pārstāvji, kuri tajā pat dienā piedalījās LV KKI, Testēšanas laboratorijas un Kokapsrādes uzņēmēju un eksportētāju asociācijas rīkotajā seminārā «Koksnes ķīmiskā aizsardzība praksē». Seminārs notika augstākminētā projekta ietvaros un tajā ar referātiem par praktiskiem aktuāliem koksnes ilgizturības jautājumiem uzstājās četri speciālisti no Vācijas.

Koksnes un tās materiālu aizsardzības un emisijas testēšanas laboratorijas izveidošanas pamatā bija sekjoši apsvērumi.

Koksne ir viena no nozīmīgākajām Latvijas dabas bagātībām. Ipašu un samērā zemās cenas dēļ to tradicionāli plaši lieto ceļniecībā, būvniecībā un saņīvē. No lietotajū viedokļa koksnes galvenais trūkums — priekšlaicīga noārdīšanā ar sēnēm (trupe) un kuķainiem (koksngraužiem). Šo trūkumu novērš, mērķtiecīgi un kvalitatīvi koksni apstrādājot ar ķīmiskiem aizsardzības līdzekļiem, panākot kalpošanas laika pagarināšanos vairākas reizes, nodrošinot nesošo un balstošo konstrukciju ekspluatācijas drošību. Tādā veidā tiek saņimēti izdevumi remontam un galu galā saglabāti mežu resursi.

No otrs puses — koksnes apstrāde ar fungicīdiem un insekticīdiem, resp., ķīmiskā aizsardzība ir jūtīga joma no veselības un vides aizsardzības viedokļa. Paganādām nav zināmi cilvēkam un videi absolūti nekaitīgi biocīdi. Tādēļ atīstītākajās valstīs izveidotas reglamentētās prasības, lai, no vienas puses, nodrošinātu efektīgu koksnes aizsardzību un, no otrs puses, tai paliāk nenodariņu kaitējumu veselībai un videi.

Šo prasību ievērošanu pārbauda neatkarīgas testēšanas instances, ko nozīmē valsts. Ja koksni lieto nesām vai balstošām būvju konsstrukcijām, tad tā tiek pakļauta ES Padomes direktīvu 89/106 prasībām ceļniecības materiāliem attiecībā pret drošību un nekaitīgumu un tādātiek iekļauta obligātajā kvalitātēs pārbaudes sērīrā.

Zinot koksnes ķīmiskās aizsardzības problēmas un to risinājumus citās valstīs, 1993. gadā radās doma spērt pirmo soli šīs jomas sakārtošanā Latvijā, izveidojot testēšanas laboratoriju koksnes aizsardzības līdzekļu efektivitātes pārbaudēm, bez kurām nav iespējama preparātu atzīšana un atļauja tos lietot koksnes pārīgāšanai no priekšlaicīgas bionārdīšanās.

Koksne, tai skaitā apstrādāt ar preparātiem, tiek nozīmīgos apjomos eksportēta (1996. gadā ienākumi no koksnes eksporta sastādīja 27% no kopapjomā). Neņemot vērā augstāk minētos apsvērumus, tika meklēti un atrasti ārzemju partneri, kas būtu ieinteresēti sekmēt testēšanas laboratorijas izveidošanu Latvijā.

1996. gada decembri laboratorija tika akreditēta un tagad veic pārbaudes, atbilstoši Eiropas (EN) vai Vācijas standartiem (DIN) sekojošās jomās:

1) koksnes aizsarglīdzekļu bioloģiskās efektivitātes novērtēšana (pret t. s. mājas un augsnēs sēnēm un kuķainiem);

2) aizsarglīdzekļu un ar tiem apstrādātās koksnes kvalitātēs novērtēšana;

3) koksnes materiālu (kokšķiedru un — skaidu plāšu, saplākšņa) toksiskuma novērtēšana attiecībā uz formaldehīda izdalīšanos (šis rādītājs atbilstoši Eiropas normām limitē koksnes materiālu lietošanu dzīvojamās telpās).

Laboratorija piedāvā savus pakalpojumus:
— koksnes aizsardzības līdzekļu izstrādātājiem (ipaši pētniekiem zinātniskos centros) un ražotājiem — sastādītās efektivitātes novērtēšanai,

— uzņēmumiem, kas nodarbojas ar koksnes ķīmisko aizsardzību — apstrādātās koksnes (t. sk. eksportējamas) kvalitātēs novērtēšanai,

— koksnes materiālu (saplākšņa, kokšķaidu un — šķiedru plāšu) ražotājiem — toksiskuma novērtēšanai attiecībā uz formaldehīda izdalīšanos.

Jebkurā materiālu kvalitātēs apliecinājums paaugstināto tirgus vērtību un paplašina potenciālās piedāvājuma iespējas.

Dr. B. ANDERSONS,
LV KKI Koksnes un tās materiālu aizsardzības un emisijas testēšanas laboratorijas vadītājs

Sīkāku informāciju var iegūt:
tel. 558924 vai 558095
fakss: 7310135

